

แบบจำลองและวิธีวิเคราะห์

ในการศึกษาเรื่องนี้ได้แบ่งวิธีการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. การใช้วิธีเชิงพรรณนา (descriptive method) โดยวิเคราะห์ให้เห็นถึงลักษณะโดยทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรในท้องที่ทำการศึกษา เช่น ลักษณะการผลิต การใช้ปัจจัยการผลิต รวมทั้งรูปแบบความล้มเหลวของเกษตรกรกับโรงงานแปรรูป ต้นทุน และผลตอบแทน โดยใช้วิธีวิเคราะห์อย่างง่าย ๆ ในรูปของร้อยละหรือค่าเฉลี่ย

2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative method) โดยวิเคราะห์ทางเศรษฐมิติใน การวิเคราะห์ฟังก์ชันการผลิต สำหรับพืชแต่ละชนิดที่ทำการศึกษา เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของ เทคโนโลยีการผลิตของเกษตรกรที่อยู่ในระบบเกษตรแบบมีลัญญาผู้พันและนอกระบบ

แนวความคิดและรูปแบบทางทฤษฎี

3.1 ฟังก์ชันการผลิตและเทคโนโลยี

ในการศึกษาทางเศรษฐศาสตร์การผลิตทางการเกษตรนั้นจำเป็นต้องทราบความ ล้มเหลวของเกษตรกรที่อยู่ในระบบเกษตรแบบมีลัญญาผู้พันและนอกระบบ ฟังก์ชันการ ผลิต (production function)

ฟังก์ชันการผลิต เป็นความล้มเหลวของเกษตรกรที่อยู่ในระบบเกษตรแบบมีลัญญาผู้พันและนอกระบบ ผลผลิตสูงสุดที่ได้รับสำหรับระยะเวลาหนึ่ง ๆ และในฟังก์ชันการผลิตนั้นได้สรุปลักษณะทั้งหมด ของเทคโนโลยีที่มีอยู่ (Mansfield 1982 : 145) ฟังก์ชันการผลิตหนึ่ง ๆ จึงแสดงถึงการใช้ เทคโนโลยีการผลิตอย่างหนึ่งนั่นเอง Mansfield ยังกล่าวต่อไปว่าฟังก์ชันการผลิต เป็นจุด เริ่มต้นที่สำคัญสำหรับการวิเคราะห์เทคโนโลยีของหน่วยการผลิต (Mansfield 1982 : 146)

ดังนั้นในการเปรียบเทียบความแตกต่างทาง เทคโนโลยีการผลิตของแต่ละหน่วยผลิตสามารถทำได้ โดยการเปรียบเทียบฟังก์ชันการผลิตของแต่ละหน่วยผลิต

รูปแบบฟังก์ชันการผลิตมีหลายรูปแบบ
 อาจมีรูปแบบที่มีความล้มเหลวเป็นเล้นตรอง
 (linear) และไม่เป็นเล้นตรอง (non-linear) เช่น Cobb-Douglas function
 Quadratic function และ Translog function เป็นต้น

การศึกษานี้จะทำการวิเคราะห์ความแตกต่างทางเทคโนโลยีของเกษตรกร 2 กลุ่ม
 ที่อยู่ในและนอกระบบลัญญาผู้พัน

รูปแบบทั่วไปของฟังก์ชันการผลิต

$$Q = f(X_1, X_2, \dots, X_n/Z_1, Z_2, \dots, Z_n)$$

เมื่อกำหนดให้

Q = ผลผลิต

$X_1, X_2, \dots, X_n$ = ปัจจัยผันแปร

$Z_1, Z_2, \dots, Z_n$ = ปัจจัยคงที่

3.2 การทดสอบเกี่ยวกับสัมประสิทธิ์ที่เท่ากัน ของสมการทดถอยหลังฯ สู่การ

ในการกะประมาณฟังก์ชันการผลิต โดยแยกวิเคราะห์ตามระบบเกษตรแบบมีลัญญาผู้พัน และนอกระบบเกษตรลัญญาผู้พัน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะทราบว่าปัจจัยผันแปรกลุ่มเดียวกันนี้มีผลต่อการผลิตเท่าใดในระบบเกษตร 2 กลุ่ม ดังกล่าว แตกต่างกันอย่างไร หรือให้ค่าสัมประสิทธิ์ปัจจัยการผลิตต่างกันอย่างไร เพื่อที่จะทดสอบให้เห็นว่าฟังก์ชันการผลิตในระบบเกษตรลัญญาผู้พัน และนอกระบบเกษตรลัญญาผู้พันมีสัมประสิทธิ์ของกลุ่มปัจจัยผันแปรต่างๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และสามารถรวมจำนวนเดียวอย่าง หรืออีกนัยหนึ่ง เพื่อทดสอบว่าฟังก์ชันทั้งสองนั้น เป็นฟังก์ชันเดียวกันหรือไม่ โดยอาศัยการทดสอบของ G.C.Chow หรือ F.M.Fisher กล่าวคือรวมข้อมูลของเกษตรกรสองกลุ่มเข้าด้วยกัน โดยมีสมมุติฐาน (null hypothesis) ว่าข้อมูลของกลุ่มที่สอง จำนวน m ที่เพิ่มเข้ามา เป็นข้อมูลที่มีความล้มเหลว กับตัวแปรตาม เช่นเดียวกับข้อมูล

มูลชุดแรก (Johnston , 1972 : 207)

$$H_0 : B_1 = B'_1, \dots, B_k = B'_k$$

$$H_a : B_1 \neq B'_1, \dots, B_k \neq B'_k$$

$$F_{[q+1, n+m-2(k+1)]} = \frac{[sse_c - (sse_1 + sse_2)]/(q+1)}{(sse_1 + sse_2)/[n+m-2(k+1)]}$$

sse_c = Restricted Residual Sum of Square ของสมการที่รวมตัวอย่างของกลุ่มที่ 1 และ 2

sse_1 = Unrestricted Residual Sum of Square ของกลุ่มที่ 1

sse_2 = Unrestricted Residual Sum of Square ของกลุ่มที่ 2

n = จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ 1

m = จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ 2

k = จำนวนตัวแปรอิสระ

q = จำนวน Restriction

ในที่นี้ $q = k$

3.3 ความยึดหยุ่นของผลผลิตจากการใช้ปัจจัยการผลิต

ค่าความยึดหยุ่นของผลผลิตจากการใช้ปัจจัยการผลิต แสดงให้เห็นว่าเมื่อมีการใช้ปัจจัยการผลิตชนิดหนึ่งๆ เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 ผลผลิตจะมีการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงปัจจัยการผลิตชนิดนั้นร้อยละเท่าใด โดยกำหนดให้ปัจจัยการผลิตชนิดอื่นๆ อยู่คงที่ ค่าความยึดหยุ่นของผลิตภัณฑ์นี้จะมากจากการใช้ปัจจัยการผลิตสามารถคำนวณได้จากสูตร

$$\text{Ex}_i = \frac{\partial \ln Q}{\partial \ln x_i} = \left(\frac{\partial Q}{\partial x_i} \right) \left(\frac{x_i}{Q} \right)$$

Q = ปริมาณผลผลิต

x_i = ปัจจัยการผลิตที่ i

3.4 ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิต

ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตแสดงให้เห็นถึงการตอบสนองของผลผลิตต่อการใช้ปัจจัยการผลิตทุกชนิดเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 เพื่อทราบว่าเกษตรกรทำการผลิตอยู่ในระยะที่เหมาะสมหรือไม่ ซึ่งผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตนี้คือ ผลรวมของความยึดหยุ่นของผลผลิตต่อปัจจัยการผลิตทุกชนิด

$$\text{ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิต} = \text{ผลรวมค่าความยึดหยุ่น}$$

3.5 การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนการผลิต

โดยพิจารณาต้นทุนที่เป็นเงินสดชั้งหมายถึง ต้นทุนการผลิตที่ผู้ผลิตจ่ายออกไปจริง เป็นเงินสด และต้นทุนที่ไม่ใช่เงินสดชั้งหมายถึง ต้นทุนที่ผู้ผลิตไม่ได้จ่ายออกไปเป็นเงินสด แต่ประเมินค่าให้กับปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ที่เป็นของผู้ผลิต ต้นทุนในทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ประกอบด้วยต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปร

ต้นทุนคงที่คง ต้นทุนที่ไม่เปลี่ยนแปลงตามปริมาณการผลิต

ต้นทุนผันแปรคือ ต้นทุนที่เปลี่ยนแปลงตามปริมาณการผลิต

การคำนวณต้นทุนและรายได้ สามารถแสดงความสัมพันธ์ในรูปสมการ ดังนี้
รายได้ทั้งหมด = จำนวนผลผลิตทั้งหมด X ราคาที่ขายได้

รายได้สุทธิ = รายได้ทั้งหมด - ต้นทุนผันแปร (รวมค่าใช้จ่ายที่ต้องคืนให้บริษัท)

ต้นทุนรวม = ต้นทุนคงที่ + ต้นทุนผันแปร

ต้นทุนคงที่ = ค่าเสียโอกาสการใช้ที่ดิน + ค่าลักษณะของทรัพย์สินและอุปกรณ์ +
ค่าเสียโอกาสของทรัพย์สินและอุปกรณ์ที่เป็นของเกษตรกร

ต้นทุนผันแปร = ค่าใช้จ่ายในการเตรียมดิน + ค่าเมล็ดพันธุ์ + ค่าแรงงานที่ใช้ในการ
บำรุงรักษา + ค่าแรงงานในการเก็บเกี่ยว + ค่าแรงงานในการขนย้าย
+ ค่าเสียโอกาสของเงินทุนผันแปร

ผลตอบแทนสุทธิ เนื้อต้นทุนทั้งหมด = รายได้ทั้งหมด - ต้นทุนรวม

ผลตอบแทนสุทธิ เนื้อต้นทุนผันแปร = รายได้ทั้งหมด - ต้นทุนผันแปร

ผลตอบแทนสุทธิ เนื้อต้นทุนเงินสด = รายได้ทั้งหมด - ต้นทุนเงินสด

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved